

A Régiók Európai Bizottsága véleménye - A fenntartható európai városokról szóló Lipcsei Charta megújítása

(2020/C 440/20)

Előadó: Juan ESPADAS CEJAS (ES/PES)

POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK EURÓPAI BIZOTTSÁGA

Az Amszterdami Paktumtól a megújított Lipcsei Chartáig

1. rámutat a városfejlesztési ügyekkel kapcsolatos európai együttműködés természeténél fogva különböző jellegére: egyrészt a megújított Lipcsei Charta közvetlenül kapcsolódik a nemzeti városfejlesztési politikákhoz, így országos, regionális és helyi szinten egyaránt fokozott együttműködést igényel; másrészt az uniós városfejlesztési menetrend nemzetek feletti dimenziója a többszintű kormányzás újfajta eszközének bizonyult, mely segíti a városokat bevonni az európai politikába;
2. üdvözli azt az elképzelést, hogy az EU német elnöksége alatt, 2020 második felében megújítanák a Lipcsei Chartát, és nagyra értékeli azt a német kormány által javasolt inkluzív munkamódszert, hogy minél több szereplőt vonjanak be a folyamatba;
3. emlékeztet arra, hogy a városfejlesztésért felelős miniszterek által 2019. június 14-én elfogadott bukaresti nyilatkozat elismerte, hogy „funkcionális kapcsolatot kell kiépíteni az Új Lipcsei Charta, az uniós városfejlesztési menetrend és a 2020 utáni időszakra szóló területfejlesztési menetrend között”;
4. kéri az Európai Bizottságot, hogy mutasson nagyobb politikai elkötelezettséget az uniós városfejlesztési menetrenddel kapcsolatban, illetve építse be azt olyan vezérkezdeményezéséibe, mint például a zöld megállapodás vagy a digitális fejlesztések. A zöld megállapodás végrehajtási mechanizmusa megköveteli a helyi szinttel együttműködésben végzett konkrét intézkedések fokozását, kombinálva a fentről lefelé és az alulról felfelé építkező megközelítést, évről évre újabb célokat megvalósítva 2050-ig;
5. kéri az Európai Bizottságot, hogy alakítson ki sokkal szorosabb kapcsolatot a jövőbeli „minőségi jogalkotást” célul kitűző programja és az uniós városfejlesztési menetrend között, annak érdekében, hogy a városi társulások által kiadott ajánlásokat is figyelembe vegyék. E tekintetben a városi és területi hatásvizsgálatokat közvetlenül integrálni kellene a jogalkotást megelőző konzultációs mechanizmusokba és az európai politikák értékelésébe, illetve az adminisztratív egyszerűsítésbe (REFIT);
6. emlékeztet arra, hogy az európai szemesztert ki kell igazítani úgy, hogy jobban tükrözze a városok előtt álló kihívásokat. Az országspecifikus ajánlások a kohéziós politikával együtt a zöld megállapodás végrehajtásának elsődleges eszközeit képezik. A városi területek sajátos problémáit, például a megfizethető lakhatás biztosítását, a növekvő egyenlőtlenségeket és a hosszú távú beruházások kérdését ezért figyelembe kell venni a gazdaságpolitikák Európai Unión belüli összehangolásának szintjén, az intelligens szakosodásra, az integrált városfejlesztésre és a méltányos átállásra irányuló stratégiákat pedig regionális vagy helyi szinten kell összehangolni olyan területi eszközök segítségével, mint az integrált területi beruházási stratégiák;
7. kéri az Európai Bizottságot, hogy a városokkal, valamint a nagyvárosi területekkel és a régiókkal folytatott párbeszéd megerősítésének következő lépéseként fejlessze az „aktív szubszidiaritás” fogalmát, összekapcsolva ezáltal az uniós városfejlesztési menetrendet a minőségi jogalkotási programmal. E tekintetben meg kellene erősíteni a szinergiákat a Régiók Európai Bizottsága regionális központok hálózatával (RegHub);
8. támogatja, hogy az Európai Parlament éghajlati vészhelyzetet hirdetett, és elismeri, hogy a karbonsemlegesség eléréséhez közös erőfeszítésekre és egyedi fellépésekre van szükség helyi szinten, ahol a városok kulcsszerepet játszanak. Az európai lakosság 75 %-a városokban él, és Európa szén-dioxid-kibocsátásának mintegy 70 %-a a városokban keletkezik. A városok a probléma részét képezik, de a megújított Lipcsei Chartának el kellene ismernie, hogy a városok képesek a változás motorjaiként közvetlen főszerepet játszani a XXI. század globális kihívásaira adandó megoldások alkalmazásában;

9. úgy véli, hogy a megújított Lipcsei Chartát politikai lehetőségnek kellene tekinteni arra, hogy a városok minden tagállamban referenciaként szolgálhassanak a különböző várospolitikák gyakorlati átültetése terén, erősítve ezáltal az állampolgárok körében az európai projekt hitelességét a közvetlen környezetükben. A megújított Chartának azt is eredményeznie kellene, hogy nyomon kövessék az uniós városfejlesztési menetrendet, ahogyan azt az Amszterdami Paktum (2016) bevezette, és mindkettőt be kell építeni a 2030-as menetrend helyi önkormányzatok általi végrehajtásába a fenntartható fejlődési célkitűzések megvalósítása érdekében. Ezen összefüggésben az Európai Unió helyi és regionális önkormányzatai sokrétű, illetve új globális kihívásokkal néznek szembe, melyeket csak integrált és többszintű megközelítéssel lehet sikeresen kezelni, melyhez az Európai Unió támogatása kulcsfontosságú hozzáadott értéket nyújt. Ennek érdekében a Lipcsei Charta alapelveit be kell építeni az EU német elnökségének tanácsai következtetéseibe (2020 második fele), amelyeket az Általános Ügyek Tanácsa és az Európai Tanács fogad majd el. Magát a Lipcsei Chartát a tagállamoknak, a városoknak és a Régiók Európai Bizottságának kell jóváhagyniuk;

Az európai városok formáló hatása a 2050-es célkitűzések megvalósulásának felgyorsításában

10. rámutat arra, hogy megfelelő egyensúlyt kell biztosítani az európai városokkal kapcsolatban javasolt három dimenzió között: növelni kell a termelékenységet, valamint a jólét- és munkahelyteremtést a városokban és régiókban, ezt méltányosabban kell elosztani az állampolgárok között, javítva ugyanakkor környezetünk minőségét és élve a városi lét kínálta lehetőségekkel;

11. fontosnak tartja kihangsúlyozni a különböző városi partnerségek által már elvégzett munkát, és átjárási lehetőségeket teremteni a jelenlegi uniós városfejlesztési menetrend és a jövőbeli megújított Lipcsei Charta között. Példaként említhetjük az olyan partnerségek által végzett munkát, mint „az integrációval foglalkozó városi akadémia” vagy a Régiók Bizottsága „Városok és régiók az integrációért” elnevezésű kezdeményezése, amely platformot biztosít uniós polgármesterek és regionális elnökök számára, akik fel szeretnék hívni a figyelmet bevált gyakorlataikra;

12. emlékeztet arra, hogy a régiók és a városok a frontvonalban vannak az Európába érkező migránsok fogadását és integrációját illetően. Az RB ezért azt kéri, hogy az Európai Bizottság által javasolt új Európai Városfejlesztési Kezdeményezés biztosítson megfelelő finanszírozást a „migránsok és menekültek integrációja” partnerség és az RB „Városok és régiók az integrációért” kezdeményezése támogatásához, és hozzon változást az európaiak számára városaikban;

13. úgy véli, hogy a Párizsi Megállapodás és a Polgármesterek Szövetsége által lefektetett, éghajlatváltozás elleni küzdelemmel kapcsolatos célkitűzések elérése érdekében a megújított Lipcsei Charta legfőbb célkitűzéseinek magukban kellene foglalniuk az innovatív mobilitás előmozdítását – ötvözve az elektromos meghajtású személygépkocsik városi használatát és a multimodális, alternatív, kevésbé szennyező és a fenntartható tömegközlekedésen alapuló mobilitás, mint a kerékpáros és gyalogos közlekedés ösztönzését –, illetve a fenntartható földhasználati politikák alkalmazását, melyek elősegítik a városi növekedés visszafogását, és az európai lakóépület-állomány fenntartható és energiatakarékos felújítását;

14. továbbra is rendkívül fontosnak tartja, hogy az Európai Bizottság a városfejlesztési menetrenden keresztül, a tagállamok pedig a Lipcsei Chartán keresztül pénzügyi ösztönzőkkel támogassák a fenntartható városi mobilitási tervek kidolgozását, amint azt az RB már 2010-ben kérte a városi mobilitásra vonatkozó cselekvési tervről szóló véleményében;

15. hasonlóképpen meg kell vizsgálni a lakásállomány, valamint az üzleti és ipari ágazat iroda- és épületállománya energetikai rehabilitációjának fontos témáját is;

16. megismétli azt a kérését, hogy dolgozzanak ki egy európai szintű cselekvési tervet a megfizethető lakhatás érdekében Európában;

17. úgy véli, hogy az ENSZ fenntartható fejlődési céljainak városi területekre vonatkozó meghatározása olyan stratégiai keretet képez az emberek életminőségének javítása érdekében, melyet a városoknak és régióknak figyelembe kell venniük politikáik kialakítása során. A városok mint a polgárokhoz legközelebb álló közigazgatási egységek olyan politikákat folytatnak, melyek átalakítják a városok társadalmi valóságát, illetve nélkülözhetetlen szereplők a fenntartható fejlődési célok teljesítésében, különös tekintettel a 11. célra, mely a városokat helyezi a középpontba, illetve a 17. célra, mely ösztönzi a kormányok, a magánszektor és a civil társadalom közötti partnerséget;

18. a hulladékkezelés és az integrált vízkörforgás-gazdálkodás, a kibocsátások és a lerakott hulladékok kezelése, a fogyasztás csökkentése és az energiafelhasználás javítása, a tiszta és szén-dioxid-mentes energia előállítása, a szélsőséges meteorológiai jelenségek hatásainak kezelése, zöldfolyosók kialakítása és a biológiai sokféleség előmozdítása kulcsfontosságú a városi környezet fenntartható fejlődésének javításához. A helyi közigazgatásnak ösztönöznie kell a körforgásos gazdaság támogatását annak érdekében, hogy átalakuljon a termelési modellünk és új, zöld munkahelyek jöjjenek létre, támogatva egy olyan paradigmaváltást, mely által megvalósíthatjuk a jövő városát. Ez a paradigmaváltás csak olyan, helyi és regionális szintű képzési programokkal valósulhat meg, amelyekkel a munkahelyek az ökológiai áttálláshoz igazíthatók;

19. úgy véli, hogy a biológiai sokféleség előmozdítása és a városi térség környezetbarát infrastruktúrán és természet alapú megoldásokon keresztül történő renaturálása, és ezáltal az ökológiai folytonosság és a táj minőségének javítása mind a városban, mind annak szomszédságában létfontosságú a globális változások által okozott egyes zavarok és hatások kezeléséhez;

20. kiemeli az olyan inkluzív városok támogatásának fontosságát, amelyek figyelembe veszik a társadalmi egyenlőtlenségek, a digitális szakadék, az európai népesség jelenlegi elöregedése és egyes demográfiai változások, például bizonyos területek elnéptelenedése elleni küzdelmet. Ennek az inkluzív dimenzióknak mindenképpen tartalmaznia kell olyan intézkedéseket, melyek javítják a megfizethető lakhatáshoz való hozzáférést, biztosítják az egyetemes hozzáférést, harcolnak az energiaszegénység ellen, biztosítják a bevándorlók megfelelő beilleszkedését a fogadó társadalomba, és jobban kiegyenlítik a személyek – különösen a fiatalok – tagállamok közötti mobilitását, több lehetőséget teremtve a szakmai fejlődésre olyan országokban, ahol alacsonyabb az egy főre jutó jövedelem; garantálniuk kell továbbá a hozzáférést az egészségügyi és ellátási rendszerhez, valamint az ételmiszer-ellátási garanciarendszerhez a teljes lakosság számára, beleértve az alapvető vízellátást és a megfelelő higiéniás körülményeket, figyelembe véve az egyes egyének vagy csoportok körülményeit a kapcsolódó költségek fedezését illetően;

A megújított Lipcsei Charta kialakításának alapjául szolgáló elvek

21. egyetért a megújított Lipcsei Charta következő működési elveivel: integrált megközelítés, helyi alapú megközelítés, valamint többszintű kormányzás, részvétel és közös alkotás. Mindezek kapcsolódnak az uniós kohéziós politika vezérelveikhez;

22. kiemeli, hogy elengedhetetlen, hogy az Európai Unió összes városa és települése megismerje a jövőbeli Lipcsei Chartát, illetve hogy a Charta elvei mentén határozzák meg a nemzeti, regionális és helyi városfejlesztési politikák és stratégiák, valamint a vonatkozó európai kezdeményezések általános kereteit, különös tekintettel az olyan, finanszírozásban részesülő kezdeményezésekre, amelyeket újonnan hozhatnak létre a zöld megállapodás keretén belül;

23. figyelembe véve, hogy rugalmasságra van szükség ahhoz, hogy az európai városfejlesztési menetrend célkitűzéseit hozzáigazítsák a helyi adottságokhoz, támogatja azt a javaslatot, hogy az intézkedéseket „városrészi” szinten kell meghozni, mivel ez megfelelő megközelítés lehetne a globális kihívások helyi szintű kezeléséhez. Minden kormányzati szintnek vállalnia kell azonban a városfejlesztési kihívásokkal (levegőtisztaság, lakhatás, digitalizáció, finanszírozási eszközök) kapcsolatos felelősség és hatáskörök rá jutó részét, a szubszidiaritás és az arányosság elveinek teljes mértékű tiszteletben tartása mellett;

24. egyetért azzal, hogy a megújított Lipcsei Chartában ismerjék el, hogy a funkcionális városi területek vagy nagyvárosi területek olyan területek, amelyek hozzájárulnak az integrált területi megközelítés alkalmazásához és az európai uniós stratégiákkal összhangban lévő, kiegyensúlyozott területfejlesztés megvalósításához. Szintén javasolja, hogy ismerjék el a saját intézményi kerettel rendelkező funkcionális városi és nagyvárosi területeket, illetve azokat, melyek a kohéziós politika segítségével felgyorsították a nagyvárosi szinten végzett munkát, amint azt az RB 2019-ben már megemlítette „A nagyvárosi régiók előtt álló kihívások és helyzetük a 2020 utáni időszakra vonatkozó jövőbeli kohéziós politikában” című véleményében;

25. egyetért továbbá a részvétel és a közös alkotás elvével, és kéri, hogy a megújított Lipcsei Charta vegye figyelembe a városi jellegű települések különböző típusait, tiszteletben tartva az egyes tagállamok kulturális és közigazgatási jellegzetességeit, illetve hatásköreit. Alapvetően fontos továbbá, hogy a megújított Lipcsei Charta garantálja, hogy a polgárok részt vehessenek az őket érintő városfejlesztési politikák kialakításában és értékelésében, ideértve a városi vagy nagyvárosi területek hátszögében élő polgárokat is;

A városok felruházása a globális kihívásokkal való szembenézéshez szükséges eszközökkel

26. emlékeztet arra, hogy a 2020-as évben végigsöpört a világon a Covid19-járvány. A városoknak és a régióknak védőgátként kellett működniük az egészségügyi válságban, amely szociális és gazdasági válsággá vált. Ezért a városoknak és a régióknak kell a helyreállítási alap kezelésének középpontjában állniuk, és nagyobb európai pénzügyi támogatásra van szükségük ahhoz, hogy továbbra is megmutathassák, hogy megoldásokat találnak a világjárvány okozta problémákra;

27. kéri, hogy a megújított Lipcsei Charta javasoljon egy a városok általi végrehajtására vonatkozó, ambiciózus és konkrét ütemtervet, és használja ki a fenntartható fejlődési célok keretében létrehozott helyi városfejlesztési menetrendeket és különösen az ERFA integrált fenntartható városfejlesztésre elkülönített 6 %-os tartalékát. Emellett az európai strukturális és beruházási alapokból finanszírozni kellene a fenntartható fejlődési célok városok és regionális önkormányzatok által végzett helyi megvalósítását, különös tekintettel a fenntartható mobilitásra és tömegközlekedésre, az épületállomány energiatakarékos felújítására az energiaszegénység leküzdése érdekében, az egyetemes hozzáférhetőség biztosítására, a kiszolgáltatott szociális helyzetek megoldására, valamint a társadalmi befogadás előmozdítására a városi térségek hátrányos helyzetű területein. Lehetőséget kell biztosítani a helyi önkormányzatoknak, hogy a tagállamok és régiók rendelkezésére bocsátott pénzeszközöket gyorsabban és közvetlenül tudják kezelni. E cél elérésének egyik előfeltétele, hogy fokozzák a tudományos világgal és az üzleti szférával együttes képzési erőfeszítéseiket;

28. kéri az Európai Bizottságot, hogy a nemzeti, regionális és helyi városfejlesztési menetrendek keretében végrehajtott beruházások és az eredmények ellenőrzése érdekében dolgozzon ki egy új, közös referenciakeretet, mely tartalmazza a közös terminológiát, mutatókat és módszertant, elősegítve a hatóságok közötti koordinációt, a kölcsönös tanulást, illetve a területek összehasonlítható értékelését, és vonja be a városokat a menetrendek végrehajtására szánt költségvetések kidolgozásába;

29. kéri az Európai Bizottságot, hogy vegye figyelembe, hogy a zöld megállapodásban ösztönzött, a társadalmi átalakulást és a környezetbarátabbá tételt szolgáló nagyszabású politikák elsőbbséget élveznek, és városi és regionális szinten, konkrét intézkedések által kell megvalósulniuk, ezért a kapcsolódó beruházásokat a tagállamok államháztartási hiányában nem kellene figyelembe venni, és nem vonatkozhatnak rájuk olyan kiadási korlátozások, melyeket a tagállamok a helyi önkormányzatok számára írnak elő a jelenleg hatályos költségvetési stabilitási és hiánycsökkentő programokon belül;

30. üdvözli, hogy a megújított Charta elismeri a városi területrendezés alapvető szerepét abban, hogy megvalósuljon a fenntartható városfejlesztés. Különösen örül annak, hogy nagy hangsúlyt kap a területhasználat csökkentése, az új termelési módok számára biztosított funkciók sokfélesége, a termelés diverzifikációja, az új életformák, a megfizethető lakhatás, valamint az állami földhasználati politikák alkalmazása;

31. úgy véli, hogy a digitális átalakulásnak elő kell mozdítania a „digitális kohéziót” Európában, mind az állampolgárok, mind a területek között. Olyan szemléletváltás szükséges, mely a technológia helyett az állampolgárt helyezi a középpontba, ahogy azt a „CSATLAKOZZ, ÖSZTÖNÖZZ, TÁMOGASS: fogjunk össze a városok és közösségek fenntartható digitális átalakulásáért” című nyilatkozat is kijelenti. Át kell állnunk a digitális város holisztikusabb szemléletére, ahol a digitális innovációt – amely eszköz, nem pedig cél – nemcsak az állami szektor vállalkozói kapacitása ösztönzi, hanem a magánvállalatok is, melyek a létező és az új technológiákhoz igazított megoldásokat kínálnak. Bár a digitalizáció jó lehetőségeket biztosít a városok és azok polgárai számára, segíteni kell a városokat abban, hogy jobban előre jelezzék és kezeljék a digitalizációs folyamatok negatív mellékhatásait;

32. javasolja, hogy a megújított Lipcsei Charta mondja ki, hogy helyi szinten intelligens szakosodási folyamatokra van szükség, melyeket a kohéziós politika keretében regionális szinten kidolgozott intelligens szakosodási stratégiák keretében kell kialakítani, és az intelligens városok és falvak fejlesztését lehetővé tevő integrált gazdasági és területi átalakítási menetrendeket kell kidolgozni;

33. úgy véli, hogy a városok, ideértve a kis- és közepes méretű városokat is, kulcsszerepet játszanak a főbb európai társadalmi és környezeti kihívások (egészségügy, élelmezés, energia, közlekedés, éghajlatváltozás, biológiai sokféleség, befogadás és biztonság) kezelésében. Ugyanakkor mindenképpen korszerűsíteni kell a helyi közszférának a gazdasági fejlődésben játszott szerepét, méghozzá egy, a vállalkozói tevékenység ösztönzésére irányuló megközelítés alapján, amelynek célja, hogy a globális kormányzás új kihívásainak fényében megerősödjön ez a szerep;

34. ezzel kapcsolatban üdvözlí, hogy az új strukturálisreform-támogató program a regionális politikáért felelős biztos hatáskörébe tartozik, mivel ennek köszönhetően a strukturálisreform-támogató program és annak 2021–2027-re szóló költségvetési javaslata lehet a legfőbb eszköz ahhoz, hogy fejleszteni lehessen a városok intézményi kapacitásainak és strukturális reformjainak mindazon elemeit, melyek a strukturális alapokból nem jogosultak támogatásra;

35. rámutat, hogy az uniós városfejlesztési menetrend egyik fő hozzáadott értékét a városi kérdésekkel kapcsolatos ismeretek európai, nemzeti, regionális és helyi intézmények közötti cseréjének támogatása jelenti, így a menetrend a bevált gyakorlatok cseréjére szolgáló mechanizmusnak tekinthető;

36. úgy véli továbbá, hogy az új Lipcsei Chartának integrálnia kell az EU-n belül már meglévő, de gyakran egymástól független fenntartható városfejlesztési mechanizmusokat és módszereket, például az „intelligens városok és közösségek európai innovációs partnerségét”, a Polgármesterek Klíma- és Energiaügyi Szövetségét vagy a fenntartható városok referenciakeretét;

Az uniós városfejlesztési menetrend átdolgozása az új Lipcsei Charta szolgálatában

37. emlékeztet az uniós városfejlesztési menetrend három pillérére (jobb szabályozás, jobb finanszírozás és jobb ismeretek), melyeket az Amszterdami Paktumban határoztak meg, és megjegyzi, hogy a cél elsősorban e pillérek végrehajtási folyamatának előmozdítása. Emellett meg kell határozni a különböző érdekelt felek szerepét is;

38. hangsúlyozza, hogy meg kell erősíteni a városi és a vidéki területek közötti kapcsolatokat, és a városi területeket minden esetben a környező térségekkel együtt kell kezelni – ideértve gyakran vidéki funkcionális területeiket is – annak érdekében, hogy holisztikusabb és integrált megközelítés valósuljon meg, valamint minden városi vagy nagyvárosi területen élő számára lehessen fejlesztési lehetőségeket kínálni;

39. úgy véli, hogy a megújított Lipcsei Chartának el kellene ismernie a tizennégy tematikus városfejlesztési partnerségben részt vevő városok és a helyi önkormányzatok által tett erőfeszítéseket. Emellett az uniós városfejlesztési menetrend sikerének egyértelmű jeleként üdvözölni kellene, hogy néhány partnerség – például a migrációval és a menekültekkel, illetve a városi mobilitással foglalkozó partnerség – a hároméves időszakon túl is folytatni kívánja a munkát. Biztosítani kell azonban számukra a szükséges erőforrásokat, csakhogy mint a jövőbeli intézkedések hatását és koherenciáját;

40. konkrét ajánlásokat javasol ezen kihívások leküzdésére, valamint a városfejlesztési menetrend gyakorlati alkalmazásának fejlesztésére:

- a jövőbeli partnerségek összetételének kidolgozása teljes mértékben átlátható módon történjen a városok bevonásával és a megújított Lipcsei Chartában említett városi dimenziókkal összhangban. Az intézkedéseket ugyanakkor a három pillér – jobb szabályozás, jobb finanszírozás és jobb ismeretek – köré kellene csoportosítani,
- a horizontális témák jelenlegi listája még mindig érvényes, és olyan kísérleti projektek keretében lehetne fejleszteni, ahol minden partnerséget egy tag képviselne, egyensúlyt teremtve az európai intézmények és a nemzeti kormányok, illetve a regionális és helyi önkormányzatok között. E téren kulcsfontosságú, hogy az Európai Bizottság releváns osztályait és a tagállamok illetékes minisztériumait szorosabban bevonják a tematikus partnerségekbe, különösen az új partnerségek kezdetekor. Ezáltal jelentősen megnőne az Európai Bizottság és a tagállamok égetően szükséges felelősségvállalása,
- meg kell erősíteni a jövőbeli partnerségek különböző intézkedései közötti szinergiákat, nemcsak a silómentalitás elkerülése érdekében, hanem az intézkedések végrehajtásának koordinálása céljából is,
- a politikai támogatás megerősítésére szolgálhat helyi szinten, ha a városfejlesztési menetrendbe bevont helyi önkormányzatok csúcstalálkozókon vehetnek részt, ahol követként léphetnek fel, és beleszólhatnak az Európai Bizottság és a tagállamok politikai vitáiba,
- a „minőségi jogalkotás” pillérének keretében az Európai Bizottságnak kötelezettséget kellene vállalnia, hogy megfontolja a városfejlesztési partnerségek által kidolgozott javaslatokat. E tekintetben a partnerségek munkaértekezleteket szervezhetnének szakértők részvételével, akik irányelvekkel, rendeletekkel és uniós politikákkal kapcsolatos konkrét változtatásokat vetnének fel; a partnerségek eredményeit rendszeresen ismertetni kellene és meg kellene vitatni az Európai Parlamentben és a Tanácsban annak érdekében, hogy az európai jogszabályok jobban figyelembe vegyék azokat,

- a 2021–2027-re szóló többéves pénzügyi keretnek és az Európai Bizottság által a jövőbeli ERFA-rendelet keretében javasolt Európai Városfejlesztési Kezdeményezésnek stabil finanszírozást kell biztosítaniuk az uniós városfejlesztési menetrendben részt vevő városok működési költségeinek fedezésére,
- az Eurostatnak nagyobb mértékben részt kell vennie a partnerségek munkájában, ami előmozdíthatja nemcsak a regionális és helyi szinten, valamint a funkcionális városi területek szintjén elérhető kvalitatív adatok megvitátását, hanem a kvalitatív adatok előállítását is,
- mindemellett a városfejlesztési menetrendben és a partnerségekben jobban figyelembe kell venni a Közös Kutatóközpont (JRC) és a hozzá tartozó sevillai Területi Politikák Tudásközpontja munkáját: ilyen például a „Városok Jövője” jelentés vagy az Urban Data Platform Plus,
- a 2020 utáni programozási időszakot illetően és szélesebb összefüggésben a strukturális alapok mellett az Európai Bizottság egy olyan finanszírozási program kidolgozásának lehetőségét is megfontolhatná, mely a városfejlesztési partnerségek keretében felmerült javaslatok kidolgozására létrejött kísérleti projekteket támogatná,
- az Európai Bizottságnak tájékoztató kampányt kellene indítania az uniós városfejlesztési menetrend eredményeinek közzététele érdekében, ideértve a partnerségek eredményeinek hatékonyabb ismertetését a „Futurium” online fórumon. Mindemellett az uniós városfejlesztési menetrend keretében kidolgozott legjobb gyakorlatok, iránymutatások, segédanyagok és ütemtervek terjesztése révén az ismeretek bővítésébe is be kellene ruházni;

A megújított Lipcsei Charta végrehajtásának nyomon követése

41. kéri az EU német elnökségét, hogy hivatalosan ismerje el a Régiók Bizottságának szerepét a megújított Lipcsei Chartában, az Amszterdami Paktummal összhangban, mely „felkérte a Régiók Bizottságát mint az EU régióit és önkormányzatait hivatalosan képviselő uniós tanácsadó szervet, hogy járuljon hozzá az uniós városfejlesztési menetrend további kidolgozásához”;

42. javasolja, hogy a tagállamok – vagy ha a városfejlesztési politika nem nemzeti hatáskörbe tartozik, az illetékes kormányzati szintek – háromévente készítsenek jelentéseket az Európai Bizottsággal együttműködésben arról, hogy hogyan integrálták a Lipcsei Chartát a nemzeti vagy regionális városfejlesztési politikáikba, kiemelve, hogy az uniós politikák és finanszírozás, különösen a kohéziós politika hogyan támogatta a Lipcsei Chartában megfogalmazott elvek és célok teljesítését;

43. emlékeztet arra, hogy az Európai Bizottságnak továbbra is fontos szerepet kell játszania az uniós városfejlesztési menetrend és a Lipcsei Charta koordinálásában és végrehajtásában. Ennek kapcsán emlékeztet arra a javaslatra, hogy az intézményközi kapcsolatokért és tervezésért felelős alelnököt nevezzék ki a városfejlesztési menetrend koordinátorává, ami szoros kapcsolatot biztosítana a minőségi jogalkotási programmal is. Ez a koordináció ellensúlyozná a városokkal és a szakpolitikák városi dimenziójával kapcsolatos meglátás széttagoltságát is, amely az egyes főigazgatóságok szakosodott szemléletmódjából ered;

44. annak biztosítása érdekében, hogy a Lipcsei Charta lehetőség szerint kötelező erejű legyen az EU, a tagállamok, valamint a helyi és regionális önkormányzatok számára, kéri, hogy miután a városfejlesztési Miniszterek Tanácsa a 2020. november 30-i informális ülésén elfogadja a megújított Lipcsei Chartát, az Általános Ügyek Tanácsa is fogadja el az erre vonatkozó következtetéseket. Ezzel együtt fel kell kérni a Tanács jövőbeli elnökségeit, hogy munkaprogramjaikba rendszeresen vegyék fel a városfejlesztési menetrenddel kapcsolatos megbeszéléseket.

Kelt Brüsszelben, 2020. október 14-én.

*a Régiók Európai Bizottsága
elnöke*

Apostolos TZITZIKOSTAS